መኃልየ መኃልይ ዘሰሎሞን (Song of Solomon)

ምዕራፍ 1።

1፤ ከመዝሙሮ ሁሉ የሚበልጥ የሰሎሞን መዝሙሮ።

2፤ በአፉ መሳም ይሳመኝ፥ ፍቅርህ ከወይን ጠጅ ይልቅ ሚልካምነ ወና።

3፤ ዘይትህ ሚልካም መዓዛ አለው፤ ስምህ እንደሚፈስስ ዘይት ነው፤ ስለዚህ ደናግል ወደዱህ።

4፤ ሳበኝ፥ ከአንተም በኋላ እንሮጣለን፤ ንጉሡወደ ቤቱ አገባኝ በአንተ ደስ ይለናል፥ ሐሤትም እናደርጋለን፤ ከወይን ጠጅ ይልቅ ፍቅርህን እናስባለን፤ በቅንነት ይወድዱሃል።

5፤ እናንተ የኢያሩሳሌምቄነ ጃጅት ሆይ፥ እኔ ጥቁር ነኝ፤ ነገር ግን ውብ ነኝ፥ እንደ ቄዳር ድንኳኖች እንደ ሰሎሞንምመጋረጃዎች።

6፤ ፀሐይ ሚልኬን አክስሎታልና፤ ጥቁር ስለ ሆንሁአትዩኝ፤ የእናቴ ልጆች ተጣሉኝ፥ የወይን ቦታዎችንም ጠባቂ አደረጉኝ፤ ነገር ግን የእኔን ወይን ቦታ አልጠበቅሁም።

7፤ ነፍሴ የወደደችህ አንተ ንገረኝ፤ ወዴት ታሰማራለህ? በቅትርስ ጊዜ ወዴት ትማክጋለህ? ስለ ምንስ ከባልንጀሮችህ መንጎች በኋላ እቅበዘበዛለሁ?

8፤ አንቺ በሴቶች ዘንድ የተዋብሽ ሆይ፥ ያላወቅሽ እንደ ሆነ የመንጎችን ፍለጋ ተከትለሽ ወጪ፤ የፍየል ግልገሎችሽንምበእረኞች ድንኳኖች አጠገብአሰማሪ።

9፤ ወዳጄ ሆይ፥ በፈርዖን ሰረገላዎች እንዳለ ፈረስ ማሰልሀሽ።

10፤ የጉንጭሽ ወብት በከበረ ሉል፥ አንገትሽምበዕንቁድሪ ያማረ ነው።

11፤ ባለ ብር ጉበጉብየሆነ የወርቅ ጠልሰምእናደርግልሻለን።

12፤ ንጉሡበማዕዱሳለ፥ የእኔ ናርዶስ መዓዛውን ሰጠ።

13፤ ወዴለእኔ በጠቆቼ መካከል እንደሚያርፍ እንደ ተቋጠረ ከርቤ ነው።

14፤ ወዴለእኔ በዓይንጋዲ ወይን ቦታእንዳለ እንደ አበባ እቅፍ ነው።

15፤ ወዳጄ ሆይ፥ እነሆ፥ ውብ ነሽ፤ እነሆ፥ አንቺ ውብ ነሽ፤ ዓይኖችሽምእንደ ርግቦች ናቸው።

16፤ ወዴሆይ፥ እነሆ፥ አንተ ውብ ነህ፥ ሚልከ ሚልካምምነህ፤ አልጋችንምለምለምነው።

17፤ የቤታችን ሰረገላ የዝግባ ዛፍ ነው፥ የጣሪያችንምማዋቀሪያ የጥድ ዛፍ ነው።

ምዕራፍ 2።

1፤ እኔ የሳሮን ጽጌ ረዳ የቈላምአበባ ነኝ።

2፤ በእሾህ መካከል እንዳለ የሱፍ አበባ፥ እንዲሁ ወዳጄ በቈነ ጃጅት መካከል ናት።

3፤ በዱር እንዳለ እንኮይ፥ እንዲሁ ወዴበልጆች መካከል ነው። ከጥላውበታች እጅግ ወድጄ ተቀመጥሁ፥ ፍሬውም በጒሮሮዬ ጣዕሜነ ው።

4፤ ወደ ወይን ጠጅምቤት አገባኝ፥ በእኔ ላይ ያለውዓላማውምፍቅር ነው።

5፤ በዘቢበምአጽናኑኝ፥ በእንኮይ አበረታቱኝ፥ በፍቅሩ ተነ ድፌ ታምሜያለሁና።

6፤ ግራውከራሴ በታች ናት፥ ቀኙምታቅፈኛለች።

7፤ እናንተ የኢያሩሳሌምቈነ ጃጅት ሆይ፥ እርሱ እስኪፈልግ ድረስ፥ ፍቅርን እንዳታስነሱትና እንዳታነ ሣሡት በሜዳቋ በምድረ በዳምዋላ አምላችኋለሁ።

8፤ እነ ሆ፥ የወዴ ቃል! በተራሮች ላይ ሲዘልል፥ በኮረብቶችምላይ ሲወረወር ይመጣል።

9፤ ወዴ ሜዳቋን ወይምየዋላን እምባሳ ይመስላል፤ እነ ሆ፥ በማኩቶች ሲጓጓኝ፥ በዓይነ ርግብምሲመለከት፥ እርሱ ከቅጥራችን በኋላ ቆሞአል።

10፤ ወዴእንዲህ ብሎተናገረኝ። ወዳጄ ሆይ፥ ተነ ሺ፤ ወብቴ ሆይ፥ ነዪ።

11፤ እነ ሆ፥ ክረምት አለፈ፥ ዝናቡምአልፎ ሄደ።

12፤ አበቦች በምድር ላይ ተገለጡ፥ የዜማምጊዜ ደረሰ፥ የቀፎዬወይም ቃል በምድራችን ተሰማ፡

13፤ በለሱ ጉመራ፥ ወይኖችምአበቡ መዓዛቸውን ምሰጡ፤ ወዳጄ ሆይ፥ ተነ ሺ፤ ወብቴ ሆይ፥ ነዪ።

14፤ በዓለት ንቃቃትና በገደል ሞኸሽጊያ ያለሽ ርግብ ሆይ፥ ቃልሽ ሜልካምፊትሽምያሚ ነውና ሜልክሽን አሳዪኝ፥ ድምፅሽንምአሰሚኝ።

15፤ ወይናችን አብቦአልና የወይናችንን ቦታየሚጠፉትን ቀበሮች፥ ጥቃቅኑን ቀበሮች አጥምዳችሁ ያዙልን።

16፤ ወዴየእኔ ነው፥ እኔምየእርሱ ነኝ፤ በሱፍ አበባዎች መካከልምመንጋውን ያሰሚራል።

17፤ ወዴሆይ፥ ቀኑ እስኪነ ፍስ፥ ጥላውምእስኪሸሽ ድረስ ተመለስ፤ በቅመምተራራ ላይ ሜዳቋውን ወይም የዋላውን እምባሳ ምስል።

ምዕራፍ 3።

1፤ ሌሊት በምንጫዬ ላይ ነፍሴ የወደደችውን ፈለግሁት፤ ፈለግሁት አላገኘሁትም።

2፤ እነ ሣለሁ በከተሜቱምእዞራለሁ፥ ነፍሴ የወደደችውን በጎዳናና በአደባባይ እፈልጋለሁ፤ ፈለግሁት አላገኘሁትም።

3፤ ከተማይቱን የሚሩት ጠበቂዎች አገኙኝ፤ ነፍሴ የወደደችውን አያችሁትን? አልኋቸውም።

4፤ ከእነርሱም ጥቂት እልፍ ብዬ ነፍሴ የወደደችውን አገኘሁት፥ ያዝሁትም ወደ እናቴም ቤት ወደ ወላጅ እናቴም እልፍኝ እስካገባ ባውድረስ አልተውሁትም።

5፤ እናንተ የኢያሩሳሌም ቈነ ጃጅት ሆይ፥ እርሱ እስኪፈልግ ድረስ፥ ፍቅርን እንዳታስነሡትና እንዳታነሣሡት በሚዳቋ በምድረ በዳም ዋላ አምላችኋለሁ።

6፤ መዓዛም እንደ ከርቤና እንደ ዕጣን የሆነችው፥ ከልዩ ከነጋዴ ቅመም ሁሉ የሆነችው፥ ይህች ከምድረ በዳ እንደ ጢስ ምሰሶ የወጣችውማን ናት?

7፤ እነሆ፥ የሰሎሞን አልጋ ናት፤ ከእስራኤል ኃያላን ስድሳ ኃያላን በዙሪያውናቸው።

8፤ ሁሉም ሰይፍ የያዙ ሰልፈኞች ናቸው፤ በሌሊት ከሚደርቀውፍርሃት የተነሣ ሰውሁሉ ሰይፉ በወገቡ አለ።

9፤ ንጉሥሰሎሞን መኸከሚያን ከሊባኖስ እንጨት ለራሱ አሠራ።

10፤ ምሰሶቹን የብር፥ መደገፊያውንም የወርቅ፥ መቀመጫውንም ሐምራዊ ግምጃ አደረገ፤ ወስጠብኢያ ሩሳሌም ቈነ ጃጅት ፍቅር የተለበጠነው።

11፤ እናንተ የጽዮን ቈነ ጃጅት፥ ወጥታ እናቱ በሠርጉ ቀንና በልቡ ደስታቀን ያደረገችለትን አክሊል ደፍቶ ንጉሥሰሎሞንን እዩ።

ምዕራፍ 4።

1፤ ወዳጄ ሆይ፥ እነሆ፥ ውብነሽ፤ እነሆ፥ አንቺ ውብነሽ፤ በዓይነ ርግብ መሸፈኛሽ ወስጥ ዓይኖችሽ እንደ ርግቦች ናቸው፤ ጠጕርሽ በገለዓድ ተራራ እንደሚወርድ እንደ ፍየል መንጋ ነው።

2፤ ጥርሶችሽ ታጥበውእንደ ተሸለቱ ሁሉምመንታእንደ ወለዱከእነርሱምመካን እንደሌለባቸውመንጎች ናቸው።

3፤ ከንፈሮችሽ እንደ ቀይ ሐር ፈትል ናቸው፥ አፍሽምያሚ ነው፤ በዓይነ ርግብ መሸፈኛሽ ወስጥ ጕንጭና ጕንጭሽ እንደ ተከፈለ ሮማን ናቸው።

4፤ አንገትሽ ለሰልፍ ዕቃ መስቀያ እንደ ተሠራውእንደ ዳዊት ግንብ ነው፤ ሺህ ጋሻ የኃያላንምመሣሪያ ሁሉ ተንጠልጥለዋል።

5፤ ሁለቱ ጡቶችሽ መንታእንደ ተወለዱ፥ በሱፍ አበባ መካከል እንደሚሰማሩ እንደ ሚዳቋ ግልገሎች ናቸው።

6፤ ቀኑ እስኪነፍስ ጥላውምእስኪያልፍ ድረስ፥ ወደ ከርቤውተራራ ወደ ዕጣኑምኮረብታእሄዳለሁ።

7፤ ወዳጄ ሆይ፥ ሁለንተናሽ ውብነው፥ ነውርምየለብሽም።

8፤ መሸራዬ ሆይ፥ ከሊባኖስ ከእኔ ጋር ነዪ፤ ከሊባኖስ ከእኔ ጋር ነዪ፤ ከአማና ራስ ከሳኔርና ከኤርሞን ራስ፥ ከአንበሶች መኖሪያ ከነብሮችምተራራ ተመልከች።

9፤ እኅቴ ሙሽራ ሆይ፥ ልቤን በደስታ አሳበድሽው፤ አንድ ጊዜ በዓይኖችሽ፥ ከአንገትሽ ድሪ በአንዱ ልቤን በደስታ አሳበድሽው።

10፤ እኅቴ ሙሽራ ሆይ፥ ፍቅርሽ እንዴት ሚልካምነው! ፍቅርሽ ከወይን ጠጅ ይልቅ እንዴት ይሻላል! የዘይትሽም መዓዛ ከሽቱ ሁሉ!

11፤ ሙሽራዬ ሆይ፥ ከከንፈሮችሽ ሜር ይንጠበጠባል፤ ከምላስሽ በታች ሜርና ውተት አለ፥ የልብስሽም መዓዛ እንደ ሊባኖስ ሽታነው።

12፤ እኅቴ ሙሽራ የተቈለፈገነት፥ የተዘጋ ምንጭየ ታተመም ፈሳሽ ናት።

13፤ ቡቃያሽ ሮማንና የተሚጠፍሬ፥ ቆዕ ከናርዶስ ጋር ያለበት ገነት ነው፥

14፤ ናርዶስ ከቀጋ ጋር፥ የሽቱ ሣርና ቀረፋ፥ ከልዩ ልዩ ዕጣን ጋር፥ ከርቤና እሬት ከከቡር ሽቱ ሁሉ ጋር።

15፤ አንቺ የገነት ምንጭ የሕይወት ውኃ ጉድጓድ፥ ከሊባኖስምየ ሜፈስስ ወንዝነሽ።

16፤ የሰሜንፋስ ሆይ፥ ተነሥ፥ የደቡብምነፋስ ና፤ በገነቴ ላይ ንፈስ፥ ሽቱወምይፍሰስ፤ ወዴወደ ገነቱ ይግባ፥ ሚልካመንምፍሬ ይብላ።

ምዕራፍ 5።

1፤ እኅቴ ሙሽራዬ ሆይ፥ ወደ ገነቴ ገባሁ፥ ከርቤዬን ከሽቱዬ ጋር ለቀምሁ፥ እንጀራዬን ከሜሬ ጋር በላሁ፥ የወይን ጠጄን ከውተቴ ጋር ጠጣሁ። ባልንጀሮቼ ሆይ፥ ብሉ፤ ወዳጄ ሆይ፥ ጠጪ እስክትረኪ ድረስ ጠጪ፤

2፤ እኔ ተኝቻለሁ፥ ልቤ ግን ነቅቶአል፤ የወዴቃልነው፥ እርሱምደጅን ይመታል፤ እኅቴ፥ ወዳጄ፥ ርግቤ፥ መደምደሚዬ ሆይ፥ በራሴ ጠል፥ በቈንዳላዬምየ ሌሊት ነጠበጣበ ሞልቶበታልና ክፈችልኝ።

3፤ ቀሚሴን አወለቅሁ፤ እንዴት እለብሰዋለሁ? እግሬን ታጥቤሁ፤ እንዴት አሳድፈዋለሁ?

4፤ ወዴእጁን በቀዳዳ ሰደደ፥ አንጀቴምስለ እርሱ ታወከ።

5፤ ለወዴእከፍትለት ዘንድ ተነሣሁ፤ እጆቼ በደጅ መዝጊያ ላይ ከርቤን አፈሰሱ፥ ጣቶቼ ፈሳሹን ከርቤ አንጠበጠቡ።

6፤ ለወዴከፈትሁለት፥ ወዴግን ፈቀቅ ብሎአልፎነበር። ነፍሴ ከቃሉ የተነሣደነገጠች፤ ፈለግሁት፥ አላገኘሁትም፤ ጠራሁት፥ አልመለሰልኝም።

7፤ ከተማይቱን የሚዞሩት ጠቢቃዎች አገኙኝ፤ መቱኝ፥ አቈሰሉኝም፤ ቅጥር ጠቢቃዎችምየዓይነ ርግብ መሸፈኛዬን ወሰዱት።

8፤ እናንተ የኢየሩሳሌምቈነጃጅት ሆይ፥ አምላችኋለሁ፤ ወዴን ያገኛችሁት እንደ ሆነ ፥ እኔ ከፍቅር የተነሣ መታመሜ ንገሩት።

9፤ አንቺ በሴቶች ዘንድ የ ተዋብሽ ሆይ፥ ከሌላ ወዳጅ ይልቅ ወድሽ ማን ነ ወ? ይህን የ ሚያህል አምላሽናልና ከሌላ ወዳጅ ይልቅ ወድሽ ማን ነ ወ?

10፤ ወዴነ ጫና ቀይ ነ ወ፥ ከእልፍ የ ተመረጠነ ወ።

11፤ ራሱ ምዝምዝ ወርቅ ነ ወ፤ ቈንዳላውየ ተዝረፈረፈ ነ ወ፥ እንደ ቁራ ጥቁረትም ጥቁር ነ ወ።

12፤ ዓይኖቹ በሞሉ ፈሳሽ አጠገ ብ እንዳሉ በወተት እንደ ታጠቡ በፈሳሽ ወኃ አጠገ ብ እንደ ተቀማጡ እንደ ርግቦች ናቸወ።

13፤ ጕንጨና ጕንጨያ ሽቱ መደብ እርከን እንዳለበት እንደ ሽቱ አትክልት ናቸወ፤ ከንፈሮቹ እንደ አበቦች ናቸወ፥ የ ሚፈስስ ከርቤንም ያንጠበጥባሉ።

14፤ እጆቹ የ ቢረሌ ፈርጥ እንዳለበት እንደ ወርቅ ቀለበት ናቸወ፤ አካሉ ብልሃተኛ እንደ ሠራውበሰንፔር እንዳጌጠ እንደ ዝሆን ጥርስ ነ ወ።

15፤ እግሮቹ በምዝምዝ ወርቅ እንደ ተመሠረቱ እንደ ዕብነ በረድ ምሰሶች ናቸወ፤ መልኩ እንደ ሊባኖስና እንደ ዝግባ ዛፍ መልካምነ ወ።

16፤ አፉ እጅግ ጣፋጭነ ወ፥ እርሱም ፈጽሞ ያሚረ ነ ወ፤ እናንተ የ ኢያ ሩሳሌም ቈነ ጃጅት ሆይ፥ ወዴ ይህ ነ ወ፥ ባልንጀራዬም ይህ ነ ወ።

ምዕ ራፍ 6።

1፤ አንቺ በሴቶች ዘንድ የ ተዋብሽ ሆይ፥ ከአንቺ ጋር እንፈልገ ውዘንድ ወድሽ ወዴት ሄደ? ወድሽስ ወዴት ፈቀቅ አለ?

2፤ ወዴ በገ ነ ቱ መን ጋወን ያሰሚራ ዘንድ አበባወን ም ይሰበስብ ዘንድ ወደ ሽቱ መደብ ወደ ገ ነ ቱ ወረደ።

3፤ እኔ የ ወዴ ነ ኝ ወዴም የ እኔ ነ ወ፤ በሱፉ አበባ መካከል መን ጋወን ያሰሚራል።

4፤ ወዳጄ ሆይ፥ እንደ ቴርሳ ውብ ነ ሽ፥ እንደ ኢያ ሩሳሌም ም ያሚርሽ ነ ሽ፤ ዓላማ ይዞ እንደ ተሰለፈ ሠራዊት ታስፈሪ ያለሽ።

5፤ አወክወኛልና ዓይኖችሽን ከፊቴ መልሺ፤ ጠጕርሽ ከገ ለዓድ እንደ ወረደ እንደ ፍየ ል መን ጋ ነ ወ።

6፤ ጥርሶችሽ ታጥበ ውእንደ ወጡሁሉ መን ታ እንደ ወለዱ ከእነ ርሱም መካን እንደሌለ ባቸው መን ጎች ናቸወ።

7፤ በዓይነ ርግብ ሞሸፈኛሽ ወስጥ ጕንጫና ጕንጫሽ እንደ ተከፈለ ሮማን ናቸወ።

8፤ ስድሳ ንግሥታት ሰማን ያ ም ቀባቶች ቀጥር የ ሌላቸወም ቈነ ጃጅት አሉ።

9፤ ርግቤ መደምደሚያዬም አንዲት ናት፤ ለእናትዋ አንዲት ናት ለወለደቻትም የ ተመረጠች ናት። ቈነ ጃጅትም አይተውአሞገ ሱአት፥ ንግሥታትና ቀባቶችም አመስገ ኑአት።

10፤ ይህች እንደ ሚዳ ብርሃን የምትጓጓኝ፥ እንደ ጨፈቃየ ተዋበች እንደ ፀሐይምየ ጠራች፥ ዓላማይዞ እንደ ተሰለፈ ሠራዊት የምታስፈራ ማን ናት?

11፤ የ ወንዙን ዳር ልምላሜአይ ዘንድ፥ ወይኑ አብቦ ሮማሙምአፍርቶ እንደ ሆነ እማላከት ዘንድ ወደ ገ ወዛ ገ ነ ት ወረድሁ።

12፤ ሳላወቅ ነ ፍሴ በከበረ ውስረገ ላ ላይ አስቀማጠኝ።

ምዕ ራፍ 7።

1፤ አንቺ ሱላማጢስ ሆይ፥ ተመላሽ፥ ተመላሽ፤ እናይሽ ዘንድ ተመላሽ፥ ተመላሽ። በሱላማጢስ ምን ታያላችሁ? እርስዋ እንደ መሃናይምዘፈን ናት።

2፤ አንቺ የ መኳንን ልጅ ሆይ፥ እግሮችሽ በጫማወሰጥ እንዴት ወቦች ናቸው! ዳሌዎችሽስ በአንጥረኛ እጅ እንደ ተሠሩ እንደ ዕንቁዎች ይመሳላሉ።

3፤ እንብርትሽ የ ወይን ጠጅ እንደሚጐድልበት እንደ ተነ ጠጠጽዋ ነ ው፤ ሆድሽ እንደ ስንዴ ከምር፥ በአበባም እንደ ታጠረ ነ ው።

4፤ ሁለቱ ጡቶችሽ እንደ ሁለቱ መንታ እንደ ሚዳቋ ግለገ ሎች ናቸው።

5፤ አንገ ትሽ እንደ ዝሆን ጥርስ ግንብ ነ ው፤ ዓይኖችሽ በሐሴቦን ወሰጥ በባትረቢ በር አጠገ ብ እንደ ወኃ ኩሬዎች ናቸው፤ አፍንጫሽ ወደ ደማስቆ አፋዛዥ እንደሚመሳከት እንደ ሊባኖስ ግንብ ነ ው።

6፤ ራስሽ እንደ ቀርሜሎስ ተራራ በላይሽ ነ ው፤ የ ራስሽምጠጒር እንደ ሐምራዊ ሐር ነ ው፤ ንጉሡበሹርባው ታስሮአል።

7፤ ወዳጇ ሆይ፥ እንዴት የ ተዋብሽ ነ ሽ! እንዴትስ ደስ ታሰኝለሽ!

8፤ ይህ ቁመትሽ የ ዘንባባ ዛፍ ይመሳላል፥ ጡቶችሽምየ ወይን ዘለላ ይመሳላሉ።

9፤ ወደ ዘንባባውዛፍ እወጣለሁ ጫፎቸዋንምእይዛለሁ አልሁ፤ ጡቶችሽ እንደ ወይን ዘለላ የ አፍንጫሽምሽቱ እንደ እንኮይ ናቸው።

10፤ ጕሮሮሽ ለወዳጇ እየ ጣፈጠእንደሚ ባ፥ የ ተኙትን ከንፈሮች ይናገ ሩ ዘንድ እንደሚያደርግ፥ እንደ ሚለፊያ የ ወይን ጠጅ ነ ው።

11፤ እኔ የ ወዴ ነ ኝ፥ የ እርሱምምኞት ወደ እኔ ነ ው።

12፤ ወዴ ሆይ፥ ና፥ ወደ መስክ እንወጣበመንደሮችምእንደር።

13፤ ወደ ወይኑ ቦታ ሜልደን እንሂድ፤ ወይኑ አብቦ አበባወምፍሬ አንገርግጎ ሮማሙምአፍርቶ እንደ ሆነ እንይ፤ በዚያ ወዴን እሰጥሃለሁ።

14፤ ትርንጎዎች መጓዣን ሰጡ፤ ሚልካሞች ፍሬዎች ሁሉ፥ አሮጌውከአዲሱ ጋር፥ በደጃችን አሉ፤ ወዴሆይ፥ ሁሉን ለአንተ ጠበቅሁልህ።

ምዕራፍ 8።

1፤ አንተ የእናቴን ጡት እንደ ጠበ እንደ ወንድሜምነ ውበሆንህ! በሜዳ ባገ ኘሁህ ጊዜ በሳምህ፥ ማንም ባልናቀኝምነ በር።

2፤ ሚቼ ወደ እናቴ ቤት ባገ ባሁህ፥ በዚያምአንተ ባስተማርከኝ፤ እኔ ምከሚልካመወይን ጠጅ ከሮሜ ምውኃ ባጠጣህህ ነ በር።

3፤ ግራውከራሴ በታች በሆነ ች ቀኝምባቀፈችኝ ነ በር።

4፤ እናንተ የኢያሩሳሌምቄነ ጃጅት ሆይ፥ እርሱ እስኪፈልግ ድረስ ፍቅርን እንዳታስነ ሡት እንዳታነ ሣሡትም አምላችኋለሁ።

5፤ በወድዋ ላይ ተደግፋ ከምድረ በዳ የምትወጣይህች ማን ናት? ከእንኮይ በታች አስነ ሣሀህ፤ በዚያ እናትህ ወለደችህ፥ በዚያምወላጅእናትህ አማጠችህ።

6፤ እንደ ማነተምበልብህ፥ እንደ ማነተምበክንድህ አኑረኝ፤ ፍቅር እንደ ሞት የበረታች ናትና፥ ቅንዓትም እንደ ሲኦል የጨነ ች ናትና። ፍንጣሪዋ እንደ እሳት ፍንጣሪ፥ እንደ እግዚአብሔር ነ በልባል ነ ው።

7፤ ብዙ ወኃ ፍቅርን ያጠፉት ዘንድ አይችልም፥ ፈሳሾችምአያሰጥሟትም፤ ሰውየ ቤቱን ሀብት ሁሉ ስለ ፍቅር ቢሰጥ ፈጽሞይንቁታል።

8፤ እኛ ጡት የሌላት ታናሽ እኅት አለችን፤ ስለ እርስዋ በሜገ ሩባት ቀን ለእኅታችን ምን እናድርግላት?

9፤ እርስዋ ቅጥር ብትሆን የ ብር ግንብ በላይዋ እንሠራለን፤ ደጅምብትሆን በዝግባ ሳንቃ እንከብባታለን።

10፤ እኔ ቅጥር ነ ኝ ጡቶቼምእንደ ግንብ ናቸው፤ በዚያን ጊዜ በፊቱ ሰላምን እንደምታገ ኝ ሆንሁ።

11፤ ለሰሎሞን በብኤላሞን የ ወይን ቦታ ነ በረው፤ የ ወይኑን ቦታ ለጠቂዎች አከራየ ው፤ ሰውሁሉ ለፍሬውሺህ ብር ያመጣለት ነ በር።

12፤ ለእኔ ያለኝ የ ወይን ቦታ በፊቴ ነ ው፤ ሰሎሞን ሆይ፥ ሺሁ ለአንተ፥ ሁለት መቶወምፍሬወን ለሚጠበቁ ይሆናል።

13፤ በገ ነ ቱ የ ምትቀመጪሆይ፥ ባልንጀሮች የ አንቺን ቃል ያደምጣሉ፤ ቃልሽን አሰሚኝ።

14፤ ወዴሆይ፥ ፍጠን፤ በቅመሞተራራ ላይ ሚዳቋን ወይምየ ዋላን እምጣሳ ምስል።